گزارش

نظم نوین با بازترسیم نقشه اوکراین

شرق: دیدار جمعه گذشته دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، با ولادیمیر پوتین در آلاسکا با اینکه به توافق آتش‌بس مورد انتظار ترامپ منجر نشد، اما پیشرفتی نسبی حاصل شد تا جایی که ولودیمیر زلنسکی و رهبران اروپایی به واشنگتن رفتند تا درباره امکان آغاز مذاکرات صلح و دستیابی به توافقی نهایی گفت‌وگو کنند. این نشست اگرچه بدون امضای توافق‌نامه پایان یافت، اما نشان داد که دو طرف به‌ویژه در موضوع تضمین‌های امنیتی و خطوط کلی نقشه آینده، به یک درک مشترک نزدیک‌تر شده‌اند. چنین توافقی چه شکلی خواهد داشت؟ به زبان ساده، ترکیبی از واگذاری سرزمین در برابر تضمین‌های امنیتی. اوکراین باید بخش‌هایی از خاک تحت اشغال روسیه در کریمه و شرق کشور را واگذار کند و در عوض با ایالات متحده و قدرت‌های اروپایی وارد پیمانی امنیتی شود. ترامپ پیش از دیدار با پوتین نیز از «تبادل سرزمین» سخن گفته بود. این همان فرمولی است که از همان ابتدا بر پایان جنگ سایه انداخته بود. هرچند رسانه‌های جریان اصلی امروز وانمود می‌کنند از شنیدن این واقعیت شوکه شده‌اند، اما خشم آنان ساختگی است. با توجه به ضرورت‌های راهبردی روسیه و مرزهای غیرقابل دفاع اوکراین، چارچوب کلی صلح همان چیزی است که در فوریه ۲۰۲۲، پیش از حمله روسیه، وجود داشت. پوتین در نشست خبری پس از دیدار آلاسکا بر ضرورت تأمین امنیت اوکراین تأکید کرد و نشان داد که مسکو به حضور اجتناب‌ناپذیر نیروهای اروپایی در اوکراین پس از جنگ تن داده است. استیو ویتکاف، نماینده ویژه ترامپ، تأیید کرد که پوتین با تضمین‌های امنیتی مشابه ماده ۵ ناتو موافق بوده است. او این توافق را «تغییردهنده بازی» توصیف کرد. مارکو روبیو، وزیر خارجه آمریکا نیز گفت که هرگونه واگذاری سرزمینی به تصمیم اوکراینی‌ها وابسته است، اما اصل حق این کشور برای ورود به اتحادهای امنیتی باید محترم شمرده شود.

ریشه بحران؛ مرزهای ساختگی شوروی

تمرکز اصلی مسکو همچنان بر جنوب و شرق اوکراین است؛ مناطقی که در قلب منافع حیاتی روسیه قرار دارند. مرزهای کنونی اوکراین میراثی از پروپاگاندای شوروی هستند که در سال ۱۹۵۴ از سوی نیکیتا خروشچف ترسیم شدند تا پیمان ورشو متنوع‌تر به نظر برسد. پس از فروپاشی شوروی در ۱۹۹۱، این مرزهای خیالی، «واقعی» شدند و اوکراین را با زرادخانه هسته‌ای شوروی، ناوگان دریای سیاه روسیه و کنترل بندرهای سواستوپل و اودسا روبه‌رو کردند. در نهایت، کی‌یف تحت فشار واشنگتن زرادخانه هسته‌ای و ناوگان دریای سیاه را به مسکو بازگرداند و اجاره‌نامه‌ای بلندمدت امضا کرد که کنترل سواستوپل را به روسیه می‌داد. اما اوکراین با سرزمینی غیرقابل دفاع و میلیون‌ها روس‌تبار درون مرزهایش باقی ماند. همان‌طور که سه هفته پیش از تهاجم ۲۰۲۲ نیز تحلیلگران هشدار داده بودند، اوکراین کشوری نبود که بتواند هم استقلال سیاسی و هم تمامیت ارضی خود را حفظ کند. از همان لحظه‌ای که در ۲۰۱۴ قاطعانه از مدار روسیه خارج شد، بخش‌های کلیدی سرزمینش را از دست داد؛ نتیجه‌ای که هیچ فرد آشنا با تاریخ مشترک دو ملت را غافلگیر نکرد.

انتخاب دشوار؛ استقلال یا تمامیت ارضی

امروز نیز اوکراین می‌تواند استقلال سیاسی داشته باشد یا تمامیت ارضی، اما هر دو را با هم نمی‌تواند. این حقیقت در ۲۰۱۴ درست بود، در ۲۰۲۲ هم درست بود و امروز هم همچنان درست است. گفتن این واقعیت تکرار پروپاگاندای روسیه نیست، بلکه بیان یک حقیقت تاریخی است؛ اوکراین تنها با تعدیل مرزهایش می‌تواند به صلح پایدار دست یابد. واقعیت‌های تاریخ و جغرافیا همواره قلب مناقشه روسیه و اوکراین بوده‌اند. هیچ سناریویی وجود نداشت که روسیه اجازه دهد کی‌یف کنترل سواستوپل را حفظ کند یا به ناتو بپیوندد. اینها خطوط قرمز مسکو بوده و هستند و تصور اینکه آمریکا یا اتحادیه اروپا برای حفظ مرزهای ساختگی شوروی، خطر جنگ جهانی سوم را بپذیرند، خیال‌بافی رسانه‌ای بود. در همین حال، هزینه‌های جنگ فرسایشی طی سه سال گذشته سرسام‌آور بوده است؛ بیش از ۵۰۰ میلیارد دلار خسارت اقتصادی برای اوکراین، دست‌کم ۱۵۰ هزار کشته و زخمی در نیروهای دو طرف و میلیون‌ها آواره، همگی نشان می‌دهند که ادامه وضع موجود برای اوکراین و اروپا تحمل‌پذیر نیست.

بایدن و ترامپ؛ واقعیت یا خیال

تفاوت بزرگ میان رویکرد بایدن و ترامپ نیز همین‌جاست. بایدن و تیم اوکراینی‌اش همواره از اصولی سخن می‌گفتند که از واقعیت دور بود. آنتونی بلینکن بارها هرگونه صلح مذاکره‌ای را رد کرد، تا زمانی که اوکراین بتواند از خود دفاع کند و روسیه تمام نیروهایش را عقب بکشد. او در سال ۲۰۲۳ گفت هر توافقی باید اصل حاکمیت و تمامیت ارضی را پاس بدارد. اما حقیقت این است که پوتین همین اصول را با حمله نظامی وتو کرده بود. این تفاوت، نشانگر دو نگاه به سیاست خارجی است: نگاه نخبگان واشنگتن که جهان را از دریچه نظریه‌ها و مفاهیم انتزاعی می‌بینند و نگاه مبتنی بر واقعیت‌های سخت تاریخی و جغرافیایی. تاریخ مشترک هزارساله، زبان واحد یا یک بندر آب گرم، سرنوشت جنگ‌ها را بیشتر از بندهای یک معاهده بروکسل تعیین می‌کنند.

تحول سازمان اطلاعات نظامی اوکراین زیر فرمان بودانوف در قلب جنگ

جنگ سایه‌ها علیه روسیه

شرق: جنگ اوکراین پس از بیش از سه سال وارد مرحله‌ای شده است که هم‌زمان در میدان و میز مذاکره جریان دارد؛ از عملیات‌های اطلاعاتی پرخطر و نوآوری‌های نظامی در برابر روسیه تا تلاش کرملین برای دستیابی به اهداف استراتژیک در شرق، اکنون سرنوشت نبرد به تصمیم‌های واشنگتن و کی‌یف گره خورده است. وقتی روسیه در ۲۴ فوریه ۲۰۲۲ تهاجم تمام‌عیار خود به اوکراین را آغاز کرد، بسیاری در پایتخت‌های غربی تصور می‌کردند کی‌یف ظرف چند روز سقوط خواهد کرد. نزدیک به نیم‌میلیون نیروی روسی، پشتیبانی‌شده با تانک‌ها، هواپیماها، موشک‌ها و توان دریایی، به کرملین اعتمادبه‌نفس لازم برای یک پیروزی سریع را داده بود. اما مقاومت اوکراین -نه‌فقط نظامی، بلکه سیاسی و روانی- جهان را شگفت‌زده کرد. یکی از عناصر تعیین‌کننده این مقاومت که کمتر مورد توجه قرار گرفته، دگرگونی سازمان اطلاعات نظامی اوکراین، موسوم به HUR، تحت رهبری سرلشکر کیریلو بودانوف است. او ماه‌ها پیش از آغاز جنگ از حمله قریب‌الوقوع روسیه هشدار داده بود؛ هشداری که بسیاری آن را اغراق‌آمیز می‌دانستند، اما تاریخ حقانیت او را اثبات کرد.

صعود بودانوف و تولد یک سازمان جدید

بودانوف از زمان به دست گرفتن فرماندهی هور، این نهاد را به یک نیروی ترکیبی با توان اجرای عملیات‌های پرریسک، حملات دوربرد و شکل‌دهی به میدان نبرد در ابعاد گوناگون بدل کرده است. نخستین آزمون جدی در همان ساعات آغازین جنگ رقم خورد؛ زمانی که واحدهای هور موفق شدند حمله هوابرد روسیه به فرودگاه هاستومل را دفع کنند. اگر این عملیات شکست می‌خورد، نیروهای روسی می‌توانستند کی‌یف را ظرف یک هفته محاصره کنند. بودانوف پیشاپیش آماده بود. او واحدهای ویژه‌ای همچون «کراکن»، «شامان» و «آرتان» را شکل داده و شبکه‌های چریکی را در مناطق اشغالی سازماندهی کرده بود. همچنین با نظارت او، لژیون بین‌المللی هزاران داوطلب خارجی را وارد نبرد کرد. عملکرد هور از آن زمان چشمگیر بوده است. در جریان محاصره ماریوپل، نیروهای این سازمان با انجام هفت پرواز هلیکوپتری از میان آسمان تحت کنترل روسیه، توانستند مهمات و تجهیزات به آزوفستال برسانند و زخمی‌ها را تخلیه کنند. در دریای سیاه نیز هور ناوگان روسیه را عقب راند، جزیره مار را آزاد کرد و سکوهای گازی را به تصرف درآورد؛ اقدامی که مسیر صادرات غلات حیاتی اوکراین را دوباره گشود.

نوآوری در جنگ

نوآوری بخش جدایی‌ناپذیر راهبرد بودانوف بوده است. گروه ۱۳ در هور پهپاد دریایی «ماگورا» را طراحی کرد؛ تنها شناور بدون سرنشین شناخته‌شده در تاریخ که موفق شده کشتی‌های جنگی را غرق کند. تا پایان سال ۲۰۲۴، نسخه V5 این پهپاد چندین شناور روسی را از کار انداخت و حتی بالگردهایی را ساقط کرد. نسخه ارتقایافته V7 با موشک‌های آمریکایی سایدوایندر مجهز شد و توانست در ماه می دو جنگنده سوخو-۳۰ روسیه را در نزدیکی نووراسییسک سرنگون کند. حوزه فعالیت هور فقط به خط مقدم محدود نمانده است؛ این سازمان با عملیات‌های جسورانه، پایگاه‌های هوایی، کارخانه‌های تسلیحاتی و مراکز فرماندهی روسیه را تا دو هزار کیلومتر دورتر هدف قرار داده است. این حملات نمادین نیستند، بلکه توان نظامی روسیه را به‌طور ملموس تحلیل می‌برند. ازجمله اهداف این حملات، هواپیمای راداری A-50، بمب‌افکن استراتژیک Tu-22M3 و جنگنده نسل پنجم Su-57 بوده‌اند. بودانوف شخصا نیز در میدان نبرد حاضر بوده است. او در عملیات آزادسازی روستای روسکا لوزووا در نزدیکی خارکیف شرکت کرد. همچنین یورش‌های هور در کریمه توان دفاعی روسیه را به آزمایش کشید و گروه‌های مخالف روسی آموزش‌دیده توسط این سازمان به بلگورود و کورسک یورش بردند. تا آگوست ۲۰۲۴، برخی یگان‌های اوکراینی حتی عمیق‌تر به خاک روسیه پیشروی کرده بودند.

نبردی فراتر از جبهه‌ها

رهبری بودانوف جایگاه ویژه‌ای برای او در افکار عمومی اوکراین رقم زده است. او همواره در میان سه چهره محبوب کشور قرار دارد؛ دستاوردی مهم در کشوری که معادلات سیاسی به‌سرعت دگرگون می‌شوند. استقلال رأی و صراحت او همیشه به مذاق نخبگان سیاسی خوش نیامده، اما تأکیدش بر پاکدستی نهادی و حمایت از سازمان‌های ضدفساد نشان می‌دهد که به باور او پیروزی فقط با موفقیت نظامی به دست نمی‌آید. دامنه عملیات هور حتی به قاره آفریقا نیز کشیده شده است؛ جایی که بقایای گروه واگنر و نیروهای موسوم به «سپاه آفریقا» که در جنایات جنگی از اوکراین تا آفریقا نقش داشتند، اکنون زیر نظر و در تیررس اوکراین قرار گرفته‌اند. در داخل کشور نیز بودانوف ریاست ستاد هماهنگی اسرا را بر عهده دارد که تاکنون آزادی هزاران زندانی و غیرنظامی را تضمین کرده است. همه اینها بدون حمایت ایالات متحده امکان‌پذیر نبود. اشتراک‌گذاری اطلاعات میان واشنگتن و کی‌یف یکی از موفق‌ترین و در عین حال کمتر رسانه‌ای‌شده‌ترین ابعاد این جنگ است. ترکیب اطلاعات ماهواره‌ای و شنود آمریکا با شبکه‌های انسانی و چابکی تاکتیکی اوکراین، برتری‌ای در میدان ایجاد کرده که هیچ ژنرال روسی نتوانسته بر آن غلبه کند.

دیپلماسی و معمای دونتسک

اوج این همکاری در دیدار ۱۸ آگوست دونالد ترامپ و ولودیمیر زلنسکی در کاخ سفید بازتاب یافت؛ دیداری که فراتر از نمادگرایی، بُعدی عملی داشت. این شراکت که در میدان جنگ خود را نشان داده، اکنون باید در میز مذاکره نیز استمرار یابد. در همین چارچوب، گفت‌وگوهای صلح با ترامپ موضوعی را به سطح جهانی کشاند که ولادیمیر پوتین بیش از یک دهه در پی آن بوده است: کنترل کامل استان صنعتی دونتسک. او امید دارد با دستیابی به این هدف پشت میز مذاکره، از هزینه‌های انسانی و زمانی یک تهاجم طولانی‌مدت جلوگیری کند. برآوردهای اطلاعاتی بریتانیا نشان می‌دهد تسخیر کامل چهار استان شرقی که مسکو مدعی الحاق آنهاست، به بیش از ۴.۴ سال جنگ و حدود دو میلیون تلفات نیاز دارد. برای پوتین به دست آوردن دونتسک می‌تواند راه را برای عبور از خطوط دفاعی مستحکم اوکراین در شهرهای اسلاویانسک و کراماتورسک هموار کند. فراتر از این خطوط، زمین‌های باز در ساحل شرقی دنیپرو پهن می‌شوند که می‌توانند هدف موج جدیدی از تهاجمات روسیه قرار گیرند.

اما پیشروی روسیه در شرق کند و پرهزینه بوده است. تاکتیک‌های روسیه که بر اعزام موج‌های انسانی به نبرد متکی است، تلفات عظیمی به بار آورده است. پژوهش مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی در واشنگتن نشان می‌دهد که در سه سال و نیم جنگ، حدود ۲۵۰ هزار سرباز روسی کشته شده‌اند. برای جبران این تلفات، کرملین به پرداخت پاداش‌های کلان به داوطلبان روی آورده است. اوکراین نیز گرچه تلفات کمتری داده، اما به دلیل جمعیت کوچک‌تر خود -حدود یک‌چهارم روسیه- با بحران نیروی انسانی مواجه است.

آینده جنگ

اکنون پرسش اصلی این است که آیا آتش‌بس تا پایان ۲۰۲۵ ممکن خواهد بود یا نه؟ پاسخ تا حد زیادی به اراده واشنگتن بستگی دارد؛ اراده‌ای برای حفظ اتحاد و بازداشتن ائتلافی شامل روسیه، کره شمالی و چین. کرملین فقط زبان قدرت را می‌فهمد. اگر اوکراین عقب‌نشینی کند، جاه‌طلبی‌های روسیه در مرزهایش متوقف نخواهد شد. اما پیروزی اوکراین پیامی روشن خواهد داشت: ملت‌های دموکراتیک می‌توانند سریع‌تر سازگار شوند، هوشمندانه‌تر ضربه بزنند و در برابر تجاوز اقتدارگرایانه یکپارچه بایستند. درس جنگ اطلاعاتی اوکراین ساده است: نبوغ و اراده می‌تواند دشمنی بزرگ‌تر را مغلوب کند، اما فقط زمانی که با حمایت پایدار ایالات متحده همراه باشد. دیدار ترامپ و زلنسکی یادآور این واقعیت بود. اکنون نوبت واشنگتن و متحدانش است که براساس آن عمل کنند. غرب اگر می‌خواهد آینده خود را تضمین کند، باید بزرگ بیندیشد، سریع عمل کند و دوراندیش باشد. این همان راهی است که می‌تواند پیروزی اوکراین و امنیت جهان آزاد را تضمین کند.

کاراکاس در آماده‌باش جنگی

شرق: تنش میان ونزوئلا و ایالات متحده به نقطه تازه‌ای رسیده است. نیکلاس مادورو با اعلام استقرار میلیون‌ها نیروی شبه‌نظامی در سراسر کشور، در برابر حضور فزاینده نیروهای آمریکایی در کارائیب صف‌آرایی کرده است؛ جدالی که از میدان سیاست فراتر رفته و رنگ نظامی به خود گرفته است.

اعلامیه تلویزیونی نیکلاس مادورو صحنه سیاسی ونزوئلا را وارد مرحله‌ای تازه کرد. او از استقرار ۴.۵ میلیون نیروی میلیشیا در سراسر کشور خبر داد؛ ساختاری مردمی که نخستین بار توسط هوگو چاوز بنیان نهاده شد و اکنون در کنار ارتش رسمی، زیر فرماندهی ارتش ونزوئلا عمل می‌کند. هدف مادورو از این اقدام، مقابله با فشارهای روزافزون ایالات متحده و حضور فزاینده ناوهای آمریکایی در آب‌های کارائیب عنوان شد. دو روز پس از این اظهارات، دونالد ترامپ از اعزام سه ناوشکن کلاس «ایجیس» به نزدیکی سواحل ونزوئلا خبر داد؛ اقدامی که به گفته واشنگتن، با هدف مقابله با قاچاق مواد مخدر انجام می‌شود. در کنار این ناوها، رسانه‌های آمریکایی گزارش دادند که دولت ترامپ برنامه دارد حدود چهار هزار تفنگدار دریایی را به منطقه اعزام کند.

از سال ۲۰۲۰، دستگاه قضائی ایالات متحده مادورو را در مرکز یک شبکه بین‌المللی قاچاق مواد مخدر معرفی کرده است؛ شبکه‌ای که گفته می‌شود با گروه فارک در کلمبیا، کارتل سینالوآ در مکزیک و باندهای داخلی ونزوئلا ارتباط دارد. واشنگتن مدعی است صدها تُن کوکائین در دوره حکومت مادورو به آمریکا منتقل شده است.

اوایل ماه آگوست، دولت ترامپ جایزه اطلاعات منجر به دستگیری رئیس‌جمهور ونزوئلا را دو برابر کرد و به ۵۰ میلیون دلار رساند. کاخ سفید ونزوئلا را «کارتل تروریستی مواد مخدر» و مادورو را «رهبر فراری این کارتل» نامید. سخنگوی کاخ سفید تأکید کرد رئیس‌جمهور آمریکا از «تمامی ابزارها» برای جلوگیری از «سرازیرشدن مواد مخدر به کشور» استفاده خواهد کرد.

مادورو در واکنش، اقدامات واشنگتن را «تلاش غیرقانونی برای تغییر رژیم» و «حمله تروریستی-نظامی» توصیف کرد و افزود: «آنچه علیه ونزوئلا تهدید می‌کنند، غیراخلاقی، جنایتکارانه و غیرقانونی است».

هم‌زمان با این تنش‌ها، هزاران نفر در کاراکاس، از کارمندان و بازنشستگان گرفته تا زنان خانه‌دار، به اجبار و فشار رژیم مادورو در مراکز ثبت‌نام مستقر در میادین شهر و ساختمان‌های دولتی صف کشیدند تا به میلیشیای بولیواری بپیوندند. حتی کاخ ریاست‌جمهوری میرافلورس و پادگان کوهستانی محل آرامگاه چاوز نیز به مراکز ثبت‌نام تبدیل شد.

هرچند کارشناسان نظامی احتمال اقدام مستقیم آمریکا علیه ونزوئلا را پایین ارزیابی می‌کنند، اما هم‌زمانی اعزام ناوهای آمریکایی با افزایش فشار سیاسی و مالی، معادلات را پیچیده‌تر کرده است. مادورو که انتخابات دو دوره اخیر او از سوی واشنگتن نامشروع خوانده شده، اکنون در مرکز بحرانی قرار دارد که هم‌زمان بُعد داخلی و بین‌المللی دارد.

گزارش

هورالعظیم؛ وقتی باغ عدن می‌سوزد

ادامه از صفحه ۴

ایران و عراق بارها توافق کرده‌اند؛ از کنوانسیون رامسر تا کمیسیون‌های مشترک اقتصادی و زیست‌محیطی که با هم فعالیت مشترکی در احیای هور به کار گیرند اما این تفاهم‌نامه‌ها هیچ‌گاه ضمانت اجرائی نداشتند. پژوهش مرزبان نشان می‌دهد کارگروه‌های مشترک بیشتر جنبه تشریفاتی داشتند. محمدی نیز تأکید می‌کند ایران اگر می‌خواهد سهم تاریخی‌اش را از دجله و فرات بگیرد، باید ابتدا تصویر خود را در بغداد ترمیم کند: با رهاسازی واقعی حقابه کرخه و شفاف‌سازی سیاست‌های آبی. وزارت نیروی ایران به‌شدت از طرف عراقی شاکی است و این نظریه را یک انحراف در افکار عمومی عراق می‌داند. محمد درویش نیز معتقد است: حقابه هور از کرخه یک‌میلیاردو ۴۰۰ است و از دجله ۲.۵ میلیارد. عراقی‌ها هم حقابه هور را نمی‌دهند، این فقط ایران نیست که حقابه را کامل نمی‌دهد». سازمان‌های بین‌المللی، از یونسکو تا برنامه محیط زیست سازمان ملل، بارها هشدار داده‌اند که بدون همکاری فرامرزی هورالعظیم و هورالهویزه آینده‌ای ندارند. اما در عمل، هر کشور آب را ملک شخصی می‌بیند: ترکیه برای کشاورزی، ایران برای شرب و زراعت، عراق برای جبران عقب‌ماندگی توسعه. نتیجه روشن است: تالابی که باید میراث مشترک باشد، قربانی بی‌صدا شده. اگر این روند ادامه یابد، در پنج سال آینده جنوب شرقی عراق و جنوب غربی ایران به‌سختی سکونت‌پذیر خواهد بود. هم‌اکنون ارتباط با عراقی‌ها درباره هورالعظیم از سوی وزارت نیرو است که تقابل سنگینی با عراقی‌ها دارند. به نظر می‌رسد جای وزارت خارجه و سازمان محیط زیست خالی است تا این تقابل را به همکاری بدل کنند.

باغ عدن کجایی؟

هورالعظیم روزگاری باغ عدن نامیده می‌شد؛ جایی که اولین چشمه‌های تمدنی بشر، سومر و بین‌النهرین اینجا شکل گرفتند، و امروز در معرض نابودی هستند. بنا بر سنت پایداری این منطقه گاومیش‌ها در آب خنک می‌شدند و پرندگان مهاجر آسمانش را پر می‌کردند. امروز پایداری و تاب‌آوری به هم خورده است و رحمان‌ها در عذاب‌اند و دود آتش نیزارها آسمان را سیاه کرده است. نی‌ها می‌سوزند و با خود تاریخ و تمدن کهن این سرزمین را به نیستی می‌برند. تالاب امروز بیشتر به کارگاهی متروک می‌ماند: برکه‌های راکد، لکه‌های نفتی و جاده‌هایی که مثل زخم بر تنش مانده‌اند. همه مقصرند؛ از سدهای ترکیه گرفته تا دکل‌های نفتی ایران و عراق، از سیاست صدام تا مصوبه‌های امنیتی تهران. اما پرسش همچنان بی‌پاسخ است: وقتی آخرین پرنده پرواز کند و آخرین گاومیش در خاک ترک‌خورده فروبیفتد، کدام دولت خواهد گفت: «هور را ما کشتیم؟».

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب هدیه رضی فرزند مجید به شماره شناسنامه ۰۰۱۷۹۰۵۵۴۰ صادره از واحد دانشگاهی تهران مرکزی با شماره ۱۳۹۸۱۰۱۰۷۵۱۳ و تاریخ ۹۹/۱۲/۰۵ مفقود گردیده است، از یابنده تقاضا می گردد اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی به نشانی : تهران، سوهانک، بلوار ارتش، میدان قائم، خیابان خندان، خیابان سلماس ارسال فرمایید.

متن و برگ سبز خودرو ام وی ام قرمز صدفی-متالیک مدل ۱۳۹۵،به شماره پلاک ۲۲ایران-۱۳۶ل۳۹ و شماره موتور:۰۰۰۸۰۸ شماره شاسی:NATEBAPM9G1002033 به نام رضا اسلامی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

به اطلاع میرساند فعالیت شرکت آینده تابان ایرانیان به شماره ثبت ۴۰۳۱۲۶ و شناسه ملی ۱۴۰۰۲۹۴۸۱۰۴ در تاریخ ۱۳۹۵.۰۸.۲۸ منحل و به پایان رسیده است. از تمامی کارکنان ،مشتریان و شرکای تجاری که در این مدت مارا همراهی کردند صمیمانه سپاسگزاریم و در راستای تسویه حساب و تحویل مدارک به شماره تلفن ۰۹۱۲۶۱۶۹۸۵۸ تماس حاصل فرمایید.

برگ سبز و کارت خودرو و سند کمپانی **خودروی پراید** مدل صبا دوگانه سوز به رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۸۹ و شماره پلاک ۶۸ ایران ۲۹۱ ه ۵۲ و شماره موتور ۳۵۷۲۹۱۶ و شماره شاسی S1412289514787 به نام **علی اکبر حاجی نصیری** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

سند کمپانی و برگ سبز و کارت **خودروپژو۲۰۶** به رنگ نقره ای مدل ۱۳۸۳ به شماره پلاک ایران ۶۰ - ۸۱۶ س ۹۴ و شماره موتور FSS14758818 و شماره شاسی ۸۳۶۳۳۳۳۷ به نام **افسانه احمدی درمنی** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ . املاک متقاضیانی که در هیأت موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی آمل مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد:

املاک متقاضیان واقع در بخش یازده ثبت آمل - دهستان هرازپی

۱۴ - اصلی (قریه اوجی آباد سفلی (بیشه محله))

۲۵۲ فرعی آقایان محمد فروزان فخر و غلامحسین امامی هر یک به نسبت سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی با کاربری صنعتی و کارگاهی به مساحت ۰۷ / ۱۴۳۷ مترمربع خریداری شده بلاواسطه از فریبرز علیزاده.

لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی و کثیرالانتشار در شهر ها منتشر و در روستاها ، رای هیات الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی در روستاها از طریق الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند . معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض ، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .

م.الف. ۱۹۸۵۲۶۲

تاریخ انتشار نوبت اول : ۰۳ / ۰۶ / ۱۴۰۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۷ / ۰۶ / ۱۴۰۴

حسن صالحی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آمل ۵۲۲۴

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ . املاک متقاضیانی که در هیأت موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی آمل مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می گردد:

املاک متقاضیان واقع در بخش نه ثبت آمل - دهستان لیتکوه

۴۲ - اصلی (قریه شهربانو محله غربی)

۹۴۵۴ فرعی از ۲۷۶ فرعی آقای علی رضا خان زاده عمران در ششدانگ یک قطعه زمین با ساختمان مسکونی تراکم متوسط و قسمتی از ملک در مسیر تعریض با الزام در رعایت عرض گذر به مساحت ۳۴ / ۲۰۳ مترمربع خریداری شده بلاواسطه از خاجان خان زاده عمرانی.

لذا به موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق روزنامه محلی و کثیرالانتشار در شهر ها منتشر و در روستاها ، رای هیات الصاق تا در صورتیکه اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی در روستاها از طریق الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند . معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض ، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .

م.الف. ۱۹۸۴۵۱۱

تاریخ انتشار نوبت اول : ۰۳ / ۰۶ / ۱۴۰۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۷ / ۰۶ / ۱۴۰۴

حسن صالحی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آمل ۳۲۲۳

اداره کل ثبت اسناد واملاک استان کرمانشاه
اداره ثبت اسناد واملاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان های فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۰۴۰۵۳ - ۱۴۰۴۶۰۳۱۶۰۱۴۰۰۴۰۵۳ - ۱۴۰۴/۰۴/۲۳ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه دو تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم فاطمه افشین فرزند علی اکبر در ششدانگ قسمتی از یک باب خانه به مساحت ۴۱/۳۹ مترمربع در قسمتی از پلاک ۶۷ فرعی از ۱۶فرعی از ۲۹۱ اصلی بخش دو حومه واقع در خیابان پل چوبی کوچه عبدالمالکی پشت رستوران گلی خانم خریداری از مالک رسمی آقایان حبیب اله و یدالله و فیض اله و خلیل عسگری محرز گردیده است لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند .بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ۲۶۴۵/م الف/۱۲

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۵/۱۹

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۶/۰۳

فرشاد نادری
رئیس ثبت اسناد واملاک
۲۹۷۰